

ТОМ-VII-

РЕШЕНИЕ № 214

гр.Перник ,13 ноември, 2008 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на единадесети ноември две хиляди и осма година в състав:

СЪДИЯ: С.С.

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора, като разгледа докладваното от съдията ад м. д. № 99 по описа за 2008 година на Адм.Съд - Перник и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на Н.М.С., ссобственик на п. III - 380 кв. 20, по плана на гр. Перник, против изричен отказ, обективиран в писмо изх. № 07/ТР-5484/5/ от 18.II.2008 г. на Кмета на община Перник. Писмото е по повод молба на жалбоподателката № 07/ТР-5484/28.VI.07 г. до административния орган, с която се иска издаване на заповед за изменение на влязъл в сила ЗРП, одобрен със заповед № 2172/21.X.1993 г., като с последната е одобрено изменението на ЗРП, като от "терена на п. I - КОО се създават парцели 1-381 и IV- 382 за индивидуално жилищно строителство". Жалбоподателката сочи като правно основание на молбата си § 8 от ПЗР на ЗУТ. Твърди, че по силата на законовата разпоредба отчуждителното действие на неприложен ДРП за заемане на придадени поземлени имоти или части от поземлени имоти се прекратява. Според жалбоподателката отчуждените от имота ѝ и придаваеми към п. I, кв. 20 40 кв. метра не били заплатени и поради това тя излага съображения, че за нея регулацията не е приложена. С обжалваната писмо на Кмета на община Перник, административния орган е отказал да уважи искането на жалбоподателката като се е позовал, на факта, че според него ДРП от 1993 г.^е влязъл в сила и регулацията е приложена, съгласно този план.

Чрез процесуален представител, жалбоподателката прави уточнение на жалбата си срещу отказа на административния орган, че действително приложимата правна разпоредба е тази по § 8 от ПЗР ЗУТ, като не се цели отмяна на ДРП, а само на отчуждителното действие по предвижданията на плана. Доводите са, че отчуждените и придадени към друг поземлен имот 40 кв. метра не са платени, т.е. не е налице реално обезщетяване за да се приеме прилагане на регулацията. Това налага, според пълномощника на жалбоподателката връщането на отчуждените квадратни метри, но не заплатени от задължено лице, в патримониума на лицето от което са отчуждени.

Жалбата срещу отказа на административния орган се поддържа в с.з. и се иска отмяната на отказа, като решаващият съд задължи административния орган да издаде заповед по реда на §8, ал. 1, изр. 2-ро от ПЗР ЗУТ. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата - Кмета на община Перник, чрез пълномощник оспорва основателността ѝ. Развива подробни съображения в подкрепа на становището си и претендира разноски - юрисконсулско възнаграждение.

В хода на производството пред Административния съд са конституирани и заинтересовани страни. От тях становище по жалбата е изразил Р.К., б. собственик на УПИ 1-381 кв. 20, както и приобретателя на имота Р.Ц. Двата, чрез общ пълномощник оспорват жалбата и вземат становище да бъде отхвърлена. Желаят присъждане на разноски. Останалите заинтересовани страни не вземат становище.

Съдът като се запозна с доводите на страните и представените доказателства по делото, обсъдени в съвкупност и поотделно, приема следното.

Жалбата е процесуално допустима. Обжалва се писмо на административния орган, от текстовата част на което е безспорно, че е постановен изричен отказ по отношение на жалбоподателката да бъде уважена молбата ѝ за издаване на заповед за изменение на влязъл в сила регулационен план. Безспорно е, че се засягат права и интереси на жалбоподателката и "писмото" на Кмета на община Перник, г-жа Р.Я. е от кръга на актове подлежащи на съдебен контрол.

По същество жалбата е неоснователна.

Съдът приема за безспорни установените в хода на процеса факти, /в частност неспорими и от страните/ досежно това, че лансираната теза за приложимост на § 8 от ПЗР ЗУТ е безпочвена.

Процедурата по уреждане на регулационните сметки, отнасящи се до имота, собственост на жалбоподателката е започнала през 199¹ г. По делото е приложен протокол от 27.III.199¹ г. - на комисията по чл. 265 ППЗТСУ /отм./ за оценка на отчуждаеми и придаваеми места към п. III - 380, кв. 20 по плана на Перник, съставен по искане на "заявител" Н.М.С.. В решението - т. Б, е посочено, че от имота на заявителя се отчуждават 40 кв. метра и се придават към парцел I, кв. 20 на Общински народен съвет. Безспорно е, че от същата година е и заповед № 1575 на председателя на ОБНС Перник, с която е одобрено изменението на ЗРП на кв. 20, отнасящ се до изменение на ДРП на б. п. I "КОО".

През 199² г. - е възстановена по реда на ЗВСВОИ по ЗТСУ и др. собствеността на имот 381 кв. 20 по плана на кв. Драгановец, Перник, чийто собственик безспорно /не се спори от страните/ е бил /станал/заинтересованата страна Р.К..

През 1993 г. със заповед № 2172 на Кмета на община Перник е одобрено изменението на ЗРП, като от споменатия горе п. I "КОО" се създават парцели I-381 и IV-382 за индивидуално и жилищно строителство. По делото е представена и комбинирана скица, установяваща регулационния и застроителен статут съгласно изменението на плана от 1993 г. - на п. I-381; IV-382 и III-380, кв. 20 по плана на кв. Драгановец, Перник. По отношение на тримата собственици на тези имоти заповедта е влязла в сила, видно от приложените разписки, оформени по съответния ред.

Безспорно е, при тези данни, че от 199¹ г., когато се инициира процедурата по уреждане на регулационния статут на имота на жалбоподателката - до 1993 г., когато се приема изменение на действащия ЗРП и се обособяват съседните парцели - собственост на Р.К. и н-ци на М.П. са уредени регулационните сметки само по отношение придаваемите се 40 кв. метра от имота бивша собственост на М.П. /нот. акт 122 т. II от 1993 г. - на нотариус при ПРС/. Няма данни, да са уредени сметките по регулация по отношение на отчуждените порез 1991 г. - 40 кв. метра, придадени към общински имот.

Видно от протокол от 4.V.1994 г. заинтересованата страна Р.К. е

заявител за извършване на оценка на придаваеми към п. I - 381, кв. 20 по плана на Перник 40 кв.метра от III-380, собственост на Н. С. Съгласно цитирания протокол, комисията по чл. 265 ППЗТСУ е оценила придаваемото място за 4000 лева/неденоминирани/. По делото е представена и приета, но за сметка на това неуспешно оспорена квитанция, издадена от Община Перник от която се установява, че в общината е получила от Р.К. сумата 4000 лева - сума по регулация. Във връзка с тази квитанция пълномощникът на жалбоподателката поиска откриване на производство по оспорване истинността на документа. В тази връзка бе допусната и назначена СИЕ, по искане на жалбоподателката с многобройни задачи, както и бе задължен ответникът по жалбата да представи в оригинал книгата за суми по регулации от 1977 г. водена от общинските служби.

Заклученията на вещото лице не се оспорват от страните и съдът ги приема изцяло. От заключението на вещото лице се установява, че не може да установи по кой ПКО е внесена сумата 4000 лева, тъй като първичните счетоводни документи са унищожени. Установява се, че сумите по регулации са отразявани в дебитна сметка 501 Каса - няма електронен носител на такава информация, а са издавани ПКО писани на ръка. Унищожени са касови книги и П/Р/КО за периода 1996 - 1999 г. - С платежно нареждане от 30.V.2000 г. от община Перник е преведена на данъчна служба Перник, чрез ОББ АД, гр. Перник сумата от 84,89 лв - за суми с изтекъл давностен срок на сметки по регулация. Отражено е, при проверката извършена от експерта, че сумата 4,00 /деноминирани/ лева, внесена по регулация на името на Н.М.С. е включена в преведената на данъчна служба сума от 84,89 лв. Копие от платежно нареждане 69/3² е приложена към експертизата. Установи се също от експертизата, че сумите по уреждане на сметки - за придаваеми или отчуждаеми места по регулация се извършвало по касов начин - плащане на ръка с ПКО или РКО. Постъпилите средства за тези сметки се съхраняват в банкова сметка и след изтичане на давностен срок се превеждат по сметка на данъчната служба. В тази връзка съдът отчита и констатациите направени по представената в с.з. книга за суми по регулация, копие от която е приложено към доказателствата по делото. На името на жалбоподателката са внесени 4000 лева, впоследствие внесени в РБюджет.

От направените фактически констатации, за съда се формира убеждението, че изтъкваното правно основание по жалбата - § 8 от ПЗР ЗУТ е неоснователно.

Съда приема като правни изводи, че процедурата между страните е приключила при действието на ЗТСУ/отм./. Приложима е разпоредбата на чл. но и сл. от ЗТСУ и предвидената по този ред процедура е изпълнена. Безспорно е, че заинтересованата страна е поискал оценка на придаваема към имота му част по силата на заповед от 199¹ г. - за изменение на ДЗРП. Оценката е направена и е остойностена придаваемата част. Съобразно практиката на общинската администрация, сумата за придаваемото място е внесена на общината, която следва да се разплаща с правоимащите. По книгата за суми по регулация на името на Н.М.С. са внесени 4000 лева, толкова колкото са платени от Р.К. и са оставени на разпореждане на общината. Не без значение е, това че периодът на уреждане на тези отношения е към 1999 г., защото след това настъпва деноминацията на лева. Това, че социално икономическите условия са налагали първобитно водене на счетоводна документация, специално за уреждане на сметки по регулация съгласно действащата нормативна уредба не е закононарушение, от което жалбоподателката да черпи права за да иска отмяна на регулация и изменение на плана от административния орган.

По действащата правна уредба, жалбоподателката от 1996 г., когато е

влязла в сила оценката по протокола на комисията по чл. 265 ППЗТСУ /отм./ е била кредитор на община Перник и е имало правата да си търси внесеното обезщетение за отчуждените ѝ квадратни метри. Това, че не е осъществила правата си не е основание да се приеме, че по отношение на нея е налице неприложена регулация и е неоснователно твърдението ѝ за това, че не ѝ е заплатено обезщетение. Следва да се отметне, че вземането, определено по този ред е търсимо, а не носимо. Именно затова законодателят дава възможност, съгласно чл. 113 от ЗТСУ /отм./, правоимащия да се снабди с изпълнителен лист. Липсата на първични счетоводни документи не може да се приеме като индиция за неизпълнение на задължения на административния орган дали е провел кореспонденция с Н.М.С. за това, че са ѝ преведени пари по обезщетение.

Изводите, че сметките по регулация са уредени от страна на задълженото лице - Р.К., дават основание да се приеме, че е изпълнена и процедурата по чл. 114 от ЗТСУ/отм./ - придадения имот се заема, след като е платен или вземането е погасено по давност. Налице е приключена процедура по действащата нормативна уредба в тази насока към 2001 г., откогато действа ЗУТ. Хипотезата на § 8 от ПЗР ЗУТ не намира приложение, тъй като към влизане в сила на ЗУТ, така и към 2007 г., когато жалбоподателката предприема действия в този смисъл е налице приключила процедура по прилгане на регулацията, така както е определено със заповедите на общинската администрация от 1991 и 1993 г.^г - С косвена доказателствена сила в тази насока са и протокол 12 от 1991 г.^г - за определяне на строителна линия и ниво; протокол № 13/94 г.^г -^{за} определяне на строителна линия и ниво - изходящи от жалбоподателката, върху които е отбелязано, че парцела е трасиран и ограден на място по графични данни от плана. От значение, макар и косвено е, че жалбоподателката не пожела да отговори по реда на чл. 176 от ГПК, във вр. чл. 144 ^{от} АПК, дали е изградила ограда между п. I и III, както и дали за тази ограда е имала разрешително за строежа ѝ, което следва да се приеме от съда, във връзка с цитираните протоколи за строителна линия, че оградата е изградена по приложена регулационна линия между двата парцела. Без да има решаващо значение е и обстоятелството, че заинтересованата страна К., при продажбата на имота си е притежавал нотариален акт по регулация, описан в доказателствената част на акта от 2008 г. Както по чл. 182а, ал. 1 ЗТСУ (отм.), така и по § 22, т. 1 ЗУТ регулационният план се счита за приложен с плащането регулационните сметки за придадените имоти или части от тях. Няма разлика в хипотезите на придаване на цял поземлен имот или на част от него, която да обосновава различно разрешение както относно дължимостта на паричната им равностойност, така и относно момента, от който регулацията се счита за приложена. След като дължимите обезщетения за придаваемите се части по регулацията от 1993 г.^г -^{са} били платени, незаконосъобразно се търси прилагане на процедура по § 8, ал. 1 от ПЗР ЗУТ.

В хода на процеса, както представителят на ответника така и заинтересованата страна успешно изпълниха задължението си по чл. 170 ал. 1 от АПК, независимо, че "писмото" на Кмета на община Перник, г-жа Р.Я. е строго пестеливо от мотивировка. Пред съда са представени достатъчно и убедителни доказателства, че не е налице възможността предоставена от § 8 от ПЗР ЗУТ, даваща възможност на жалбоподателката да получи правен резултат какъвто не се дължи. Независимо от стриктното и професионално водене на процеса от пълномощника на жалбоподателката, последната /-ите/ не успяха по никакъв начин да установят, че са липсвали основания за постановяване на обжалвания отказ.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли като недоказана и неоснователна, като в тежест на жалбоподателката се поставят

направените разноси от Р.К., както и заплащането на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на Н.М.С.,*** против изричен отказ, обективиран в писмо изх. № О7/ТР-5484/5/ от 18.П.2008 г. на Кмета на община Перник.

ОСЪЖДА Н.М.С.,*** Д^а заплати на Р.К.С. *** сумата 9,10 лева деловодни разноси.

ОСЪЖДА Н.М.С.,*** Д^а заплати на Община Перник сумата 80 лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението да страните.